

okrožju finančnega deželnega ravnateljstva v Gradcu. C. kr. namestnik štajarski je imenoval namestniškega uradnika Antona Bervarja in orožniškega stražmojstra Antona Ivanetiča okrajnim tajnikom.

(Zgodnja strela.) Iz Kozjega: V sredo dne 12. aprila kmalu po 6. uri zjutraj zgodila bi se bila na Prevorji lahko velika nesreča. Bilo je slabo deževno vreme in dišalo je navzlic spomladanskemu času po snegu. Nenadoma se zablistne in to samo enkrat in trešči v župnišče na Prevorji. Žica na strelovodu dotikala se je strehe in iskra šinila je v farovž in poškodovala zidovje. Velika sreča, da nikogar ni ubila. Treska in hudega vremena, reši nas o Gospod!

(Katoliški krčmar?) Iz Marenberga nam pišejo: Pretekli teden je prišel nek luteranski pridigar v Marenberg, da je pripovedoval o krivi Lutrovi veri. Poslušati so ga prihiteli ne samo nekateri Marenberžani, ampak tudi nekatera gospoda iz Slovenjega Gradca in Mute, izključno ljudje, ki imajo malo dela a mnogo prostega časa. Zborovanje je bilo v Germutovi »Tulčevi« gostilni. Osupnilo nas je vse dobromisleče Marenberžane in vse ljudstvo okoli trga, da mladi Germut, sin vrlega, poštenega katoličana in Slovenca, kakoršen je še sedaj njegov oče, odpira prostore svoje hiše krivi Lutrovi veri. Ali hoče Germut postati luteranski krčmar? Ali pa bo potem še nadalje vrlo katoliško ljudstvo rado zahajalo k njemu? Dvomimo. Zato pamet, pamet, mladi gospod!

(Ustanovni shod) celjskega podporne društva v Marnbergu se je vršil dne 23. aprila nepričakovano veličastno. Prostori narodne gostilne pri Stari pošti v Marnbergu so bili napolnjeni delavcev. Ob 5. uri popoldne otvoril pooblaščenec delavskega podporne društva v Celju gosp. Andrej Keček zborovanje ter pozdravi navzoče. Navdušenje delavcev nepopisljivo. Voli se začasni predsednik g. Egidij Cigler. Preberejo in razložijo se pravila v slovenskem in nemškem jeziku. Z velikim zanimanjem poslušali so zavedni delavci pojasnila ter jih navdušeno odobravali. Potem se je volil odbor, kojega priobčimo med društvenimi zadevami. Po volitvi odbora so se sprejemali udje. In glej! precej prvi dan je pristopilo uže 91 udov. Bog blagoslovi novo podružnico!

(Vesela zmaga.) Za nedeljo 23. aprila ob 10. uri, torej ravno ob času, ko se je začelo pozno sv. opravilo, razpisal je stari kozjanski župan novo volitev župana in svetovalcev. Mimogrede bodi omenjeno, da se

«Dobro,» pravi mladenič, »zdaj sem pa brez skrbi. Dokler ne pridejo, tako dolgo sem varen pred teboj.» Potem gre dalje, bil je prav vesel in živel brezskrbno. Pa mladost in zdravje ne trpita dolgo; pride težavna starost in različne bolezni nad njega. «Umrli pa še ne bom,» dejal je; »ker smrt mi še ni poslala nijednega svojih poslancev, ti žalostni časi bolezni bodo že minuli.»

In res še ozdravi, začne zopet veselo živeti, kar ga prime nekega dne nekdo za ramo, ozre se in o, groza! — smrt mu stoji za hrbtom in pravi:

«Ubogaj me, ura tvoje ločitve je prišla!»

«Kaj?» vpraša ves začuden, »hočeš svojo obljubo prelomiti? Kaj mi nisi obljubila, da mi bodeš prej ko sama prideš po me, svoje poslance poslala, ki mi bodo naznanili tvoj prihod? Jaz nisem nobenega videl.»

«Molči!» odvrne mu smrt; »kaj ti nisem poslala enega poslanca za drugim? Ali te ni mrzlica tresla po vseh tvojih udih in te celo vrgla na tla? Te ni glava bolela? Te ni trgalo po vseh tvojih udih? Ti ni šumelo po ušesih? Kaj te niso zobje boleli? Se ti ni stemnilo pred očmi? In vse to, ali te ni moj brat spanje vsaki večer na me spominjal? Nisi ležal, kot bil bi že mrtev?»

Človek se ni mogel ustavljati dalje in kaj si hoče, moral je oditi s smrtjo ter se ločiti od tega sveta.

nasprotniki niso upali pritožiti zoper volitev odbora, ki se je vršila dne 20. marca, ker se je marsikaj izvedlo, kako so si pridobili ona pooblastila od vseh štirih vetrov. Izvedeti, kedo bo župan, nas je silno zanimalo. Z absolutno večino glasov bil je županom izvoljen vrlo koroški Slovenec, mož jeklenega značaja, tukajšni trgovec g. Ivan Elsbacher. Svetovalci so pa sledeči gospodje, sami naše gore listi: Anton Vertovšek, Miha Horvat, Miha Volavšek in Franc Guček. Nasprotniki, brezobzirni kakor povsod, openašajo nam spletke in nas glodajo in brijejo s strupenimi jeziki. Mi pa se ne vstrašimo! Slava zavednim volilecem.

(Nekaj o g. Zoffu.) Gospodu Zoffu postane neki vsakokrat tesno pri srcu, kadar zagleda svoje ime v našem listu. Toda mi mu ne moremo pomagati, ako ima v svojem poslovanju tako nesrečno roko, da časnikarji kot varuhi obnega blagora in presojevalci javnega življenja, ne morejo molčati. Gospod Zoff je vodja okraj. glavarstva in kot tak ima gotovo pravico, napovedati za Šoštanj uradne dneve, kadar hoče. Toda gsp. Zoff bi moral biti tudi toliko človekoljuben, da bi šel ljudstvu na roko, kolikor mogoče. Prej so bili v Šoštanju uradni dnevi vsako zadnjo sredo v mesecu. Gospod Zoff pa jih sedaj napoveduje, kadar se mu poljubi. Seveda kateri so povabljeni, pridejo takrat, a marsikateri bi rad nepovabljen govoril z vodjo, pa ne ve, kdaj je uradni dan. Ne preostaja mu drugega, nego dolga s stroški opremljena pot v Slovenj Gradec. Naši poslanci bodo vendarle morali na pristojnem mestu vprašati, ali bi se g. Zoff ne dal boljše uporabiti nego kot vodja okrajnih glavarstev.

(Prebrisan Nemec.) Nek graški Nemec je prišel pred nekaterimi meseci v Celje, se izdal za bogatega špekulanta ter začel kupovati razna posestva. Ob enem pa je kupljena posestva razprodajal in denar pridno shranjeval. Predno so se prodajalci zavedli, »prihranili« si je bil zviti Nemec že nad 10.000 gld. Sedaj pa se je odkrilo, da o bogastvu tega človeka ni govora, ampak da si je na tak način hotel bogastvo šele pridobiti. Djali so ga pod ključ; a kaj — ker pridobljenih tisočakov ni pod ključem!

(V Kozjem) ne spimo. Kozjanski nemškorčki si veselo pripovedujejo med seboj, da je »Gospodarjev« dopisnik iz Kozjega trdno zadremal. Evo me, g. urednik, v dokaz, da je veselje nemškorčkov prerano! Pripovedovati Vam hočem, kako sliko ima Kozje zadnje dni. Slovenci ponosno in samozvestno hodijo po trgu, kajti trg je sedaj slovenski in županuje mu Slovenec. Nemškorčki pa klaverno in medlo kakor jesenske muhe obletavajo po trških ulicah. Glavo nagnjeno, obraz teman, koraki počasni, ah, pozna se jim, da so jih zadnji dogodki globoko pretresli. To je namreč najnovejša slika slovenskega kozjanskega trga. Kaj ne, g. urednik, da isti gotovo ne spi ali dremlje, ki zna Kozje tako istinito naslikati?

(Oproščeni.) Poročali smo svojedobno o surovih napadih, katerim so bili lansko leto meseca avgusta izpostavljeni udeležniki pevske slavnosti v Celju. Celjski Nemci so takrat obmetavali slovenske goste s kamni in z gnjilimi jajci in jih polivali z različnimi tekočinami, tudi s petrolejem. Orožniki so nekatere napadovalce kar pri priči zgrabili in zaprli. Stvar je prišla pred kratkim pred sodišče. Deset Nemcev je bilo obtoženih zaradi hudodelstva javnega nasilstva. Orožniki so izpovedali za obtožence jako obtežljivo, a sodišče je vseh deset nemških obtožencev — oprostilo. — O tej zadevi še nam piše prijatelj: Obtoženci so vedeli, da bodo oproščeni; kajti imeli so že pred obravnavo tiskane listke, ki so oznanjali njih oprostitve. Državni pravdnik je vložil pritožbo na višje mesto zoper oprostitno razsodbo. Radovedni smo, kako bodo graški sodniki sodili o počenjanju Oechsa in tovarišev.

(Naš deželni zbor.) Jutri bo v našem deželnem zboru bržčas velika praska, kajti Nemci se bodo pritoževali nad § 14., s kojim

sedaj ministerstvo vlada, ker državni zbor ničesar ne stori. Tudi naši poslanci, kakor slišimo, ne bodo ostali Nemcem ob tej priliki nobene besede dolžni. Naj žarko solijo!

(Smodnik) za streljanje proti toči. Štajarski deželni odbor opozarja občine, okrajne zastope in kmetijske podružnice, da morejo pri deželnem odboru naročiti za znižane cene smodnik za streljanje proti toči, in sicer v zabojih po 25 kg. ali v sodčkih po 112 kg. Naročila naj se dopošiljajo dva ali tri tedne preje, da se more odpošiljatev o pravem času izvršiti.

(V Radgoni) je imelo pevsko in godbeno društvo dne 23. aprila veselico. Najlepše sta neki pela Francišek Semlitsch (beri Zemljič) in Gregoritsch (beri Gregorič.) Pevski del veselice so končali s pesnijo »Nemška srca«. Gospod Zemljič, Gregorič in nemška srca, to pa je vendar vsaj — smešno!

(Ptujski gvardijan.) Pri kapitelski seji zastopnikov reda minoritov na Dunaju je bil izvoljen P. Alfonz Svet za gvardijana v minoritskem samostanu v Ptuj. Častitamo!

(Prememba posesti.) Posestvo doktor Kautschitscha v Sevnici sta kupila gg. Fr. Hren v Ljubljani in Mat. Hočevnar v Velikih Lašičah.

(Iz Št. Ilja pri Gradišču) nam pišejo, da dosedanji župan je odložil županstvo. — Vzrok je neki znani ondodni kričar, ki se je pa opekel, ker ni dobil priložnosti, da bi zasel prazni županski stol, ki je izročen zopet pravemu katoliškemu narodnemu možu.

(Občina Žikarce) pri Sv. Barbari niže Maribora je imela občinsko volitev, pri kateri so zvolili domače može v odbor, kateri je potem 16. t. m. tudi enoglasno izvolil dose danjega župana Jurija Bezjaka, odločnega kristjana, narodnjaka in vzglednega moža v občini.

(Slovenska meščanska šola.) Danes prinašamo znamenit govor dr. Dečka o slov. meščanski šoli v Št. Juriju. Ker nam je došel prepozno, ne moremo še tokrat vsega objaviti.

(Izkopine.) Prihodnji teden se bo začel izkopavati na spodnji Hajdini starinski tempelj, ki so ga lani našli. Izkopane so bile doslej že lepe reči in upajo, da še najdejo marsikaj zanimivega. Izkopavanje gre na račun deželne muzeja v Gradcu, voditelj pri izkopavanju je prof. dr. Gurlić.

(V Cadrmljah) je izdelal za novo cerkev ljubljanski kamnosek Feliks Toman za 3 altarje 15. t. m. menze, deloma iz poherskega marmorja deloma iz drugega finega kamenja prav okusno in lepo. Delo je stalo kakih 2000 gld., kar ni previsoko.

(Iz Zdol) pri Kozjem. Velikonočna zima je pri nas napravila marsikaj škode. Veliki sneg je polomil mnogo trsja, slana pa je popolnoma vzela orehe, zgodnja jabolka in drugo rano sadje. Torej nas je letos že zadelo huda uima.

(Kadetna šola v Strasu.) Za prihodnje šolsko leto se bo vsprejelo v kadetno šolo v Strasu 30—50 prosilcev, ki se lahko izkažejo, da so dovršili nižjo gimnazijo ali realko. Pogoje za vsprejem radovoljno daje ustmeno in pismeno poveljstvo ondodne šole.

(Duhovniške spremembe.) Prestavljeni so č. gg.: Gašpar Kačičnik v Šmartin pri Šaleku, Josip Gunčer v Št. Peter pri Radgoni, Jožef Ilesič v Žalec, Jakob Kosar v Stari trg, Anton Postružnik v Hoče, Alojz Cizerlj v Št. Urban pri Ptuj, Kovačič Anton k Svet. Jakobu v Slov. gorici, Ivan Kinsky v Ribnici na Pohorju; A. Drogenik, kapelan v Ribnici je vsled bolezni začasno upokojen. Laporski župnik č. g. Vincencij Bizjak je stopil v pokoj. Provizorjem laporske župnije je imenovan ondodni kapelan čast. gsp. Anton Srabočan. Župnija Laporje je razpisana do 30. maja.

(Za dijaško kuhinjo) v Mariboru sta darovala č. g. M. Stoklas, dekan v Braslovčah 4 K. in M. Šket, župnik pri Sv. Ropertu nad Laškimi 5 K.